

Casa Garrell

:: PERIÓDICS

Revistes de Modes
d'Art i de Sports ::

CARRER CLAVÉ, 51 : GRANOLLERS

Noveles, Comedies

¡Al tantol! Aquesta és la seva paraula predilecta.

Si demana relacions a una xicota i pot afegir a la llista una carbaça més de les moltes que té rebudes, ens diu: «Ja me la temia; no me l'ha *pegada* pas per *quinto*, perquè, més o menys, ja estava *al tanto*».

En fi, a ell no li passa res desapercebut ni res li ve de sorpresa. I, saben per què?

Perquè està *al tanto*.

L'altre dia va anar a Barcelona (que d'ensà que no va a col·legi-li deixen anar tot sol) i va anar per a divertir-se, i essent tal com diu ell *amigo del oscurantismo*; es ficà a un cine entrant-hi en un intermedí per a aprofitar aquells moments de claror per a escollir a on havia de prendre seient per a no passar l'estona avorrida i els seus ulls toparen amb els d'una moreneta de les més boniques que s'han criat al sol de Catalunya, i el nostre jove, assedegat d'aventures amoroses, cap allí se dirigí, amb l'esperança d'afegir-ne una altre i pot ser la més hermosa, al seu interminable llibre de memories.

La moreneta no's va fer esquerpa; escoltà aquell inagotable i bonic caudal de paraules amoroses; fins correspongué als seus requeriments, i amb veu angelical li digué que l'estimava.

¡Quina orgull! ¡Quina felicitat! Un altre cor conquistat i uns altres ulls disposats a vessar llàgrimes per a ell.

I amarat de satisfacció, vers a l'estació se n'anava, quan de prompte s'adonà que no portava ni rellotge, ni moneder, ni cartera, ¡ni la *vuelta* per a tornar a casa!